На скелі похмурій край моря сиджу,
І сльози зринають без впину...
І чайки ті скиглять, і борвій рида,
І сиву зриває він піну.
Було в мене серце кохане колись,
Були і товариші милі...
Куди ж все поділось? Лиш борвій рида
Та піняться грізнії хвилі...